.M. T. C. Incipit liber p̄mus de officijs

Quanquā te marce fili Crapitū iaz audientem annuz id q3 athenis / abundare oportet ꝑceptis institutis q3 phye pp sūmaz ⁊ doctoris autoritatez ⁊ urbis. Quor alt̄ te sciētia augēe pōt altera exēplis. Tamē ut ipē ad meaz utilitatē sēper cū grecis latina ɔiūxi / neq3 id in phya soluz sȝ ēt in dicendi excitatiōe feci. Idez tibi censeo faciendū ut par sis in utrusq3 oratiōis facultate. Quā quidē ad rez nos ut uidemū magnū attulimus adiumētuz hoīb3 nr̄is / ut nō modo grecarū literaz rudes sȝ ēt docti aliquātuz se arbitrētur adeptos / ⁊ ad discendū ⁊ ad iudicandū. Quāobrez disces tu quidē a principe huius etatis phyor / ⁊ disces q̄ diu uoles. Tā diu aūt uelle debebis quoad te quantū proficias nō penitebit. Sȝ tū nr̄a legēs nō multū a peripateticis dissidentia quia utiq3 socratici ⁊ platonici uolumus eē / de rebus ipis utere iudicio tuo / Nichil eñ impedio te. Oratiōez aūt latinā efficaciores profecto legendis nr̄is plenioreȝ. Nec uō hec arroganter dictū existimari uelim. Naz phōsandi sciām cōcedens multis qd̄ est oratoris propriuz / apte / distīte / ornate / dicere / qm in eo studio etatē ɔsūpsi / si id michi assūmo uideor id meo iure quodāmodo uēdicare. Quāobrez magnopere hortor mi cicero / ut nō solū oratiōes meas sȝ ēt de phya libros hos qui iaz illis fere equarūt studiose legas. Uis eñ maior ē in illis dicendi. Sȝ hec quoq3 colēduz ē equabile ⁊ tēperatū oratiōis genus. Et id quidē nemini uideo grecor adhuc cōtigisse ut idē utroq3 in gnē laboraret sequeretur q3 ⁊ id forēse dicēdi ⁊ hec quietū disputādi genus ni forte demetrius falerius in hec haberi pōt dispu